

קשת דרוכה אל ארץ ברוכה, ולא יוכל איש להתנאות בה נגד רעיהו לאמר
אני גדול ממך בנאות התושב העשיר על הגר העני, במקום שאין גאווה ושנאה
האמת והשלום קרובים לבוא.

ה. העם האמריקאני מושלי הארץ הלא בני אנגליה הם שלפי דעתי
הם עתה מבחר העמים ופאר כל הגוים, להם שכל זך ובינה חזקה לכל חכמה
ולכל תבונה, להם מדות טובות וישרות יותר מלכל העמים הנאורים שבעולם,
הם אוהבים את החכמה, הם אהבים את האמת ומכבדים את הנאמנים, הם
דורשים בשלום כל אדם, הם מלאים חסד ורחמים, צדק ומשפט, ולכן הם
ברוכים מ"ד יותר מכל העמים ונתקיים עליהם הברכה „ומשלח בגוים רבים
יבך לא ימשלו וחלוית גוים רבים ואתה לא תלוה“. ומהראוי לכם אתם בכובי
ד' בני אל חי, בני האבות הקדושים מקבלי הדת הקדוש שהיא אור העמים
שתהיו אתם מתנוצצים ביניהם בטוב דיעותיכם ובושר מדותיכם כאבני
נזר בין גרגרי זהב, וכתפוחי זהב במשכויות כסף, שיוכלו להתפאר בכם נגד
עם רוסיה לאמר: ראו בני אשר גדלתי, ראו ילדי אשר מאסתם, כמה נאים
מעשיהם של אומה זו אם לא ישמעו קול נוגש. כמה ראויים הם לכבוד אם
שמכבדים אותם, ומהראוי היה לכם שתהיו בכם תורה וחכמה צמודית, אמונה
ודעת אחודות. אבל לדאבון לבנו נהיה ההיפך מזה. שמה ושערורה בעיר,
נערים הם שריהם ותעלולים מושליהם, בתי טיאטראות בתי כנסיותיהם,
והמלחקים עם המלחקות מוריהם, ראמאנים בדוים תורתיהם,
תשעה באב זמן שמחותיהם, ויום הכיפורים זמן פיקניקיהם,
והיינו חרפה לשכינינו, לעג וקלס לסביבותינו, ויצא לה שם בגוים כי היא
טמאת השם רבת המהומה. עד שכומרי העמים דואנים בשביל בנינו שיש
ללמדם דת ואמונה כי הם כפראים שובבים פן ישחיתו את כל יושבי
הארץ ברוע מנהיגהם, ראו כי רעה נגד פניהם, ובצדק נוכל לקונן עליה: איכה
ישבה בדר העיר רבתי עם וכו' וכו'.

ו. זאת ידעתם ברור שרוב בני ישראל יושבי העיר הם שלימים עם ד'
ועם תורתו, וחוקים באמונתו ודתו ויש ביניהם חכמים מופלגים וחסידים
תמימים וישרים, ועשירים הגונים עושי צדקה וחסד יותר מבכל ערי ישראל,
ובלי ספק חשבו מחשבות איך ובמה יוכלו לרפאות את שבר עמם ולא מצאו
תעלה, וקצרה ידם להושיע את חולי עמם. וא"כ הריני דומה בספרי זה
לפניכם כעני העומד לפני פתח המלך ואומר: אנא הכנוסיני לבן המלך
החולה אשר כל הרופאים כבר נתוואשו לרפאותו ואני ארפאנו בנקל ובקרוב
בעור אלוה ברפואה זו שבידי, בחנוני נא נסוני אך הפעם ותראו לשמחת
לבכם כי עוד יהיה בן מלכנו האהוב לנו בריא אולם מתהלך בינינו הלא מה
תפסידו שבלי ספק לא ידוהו מלפניהם אחר שכל הרופאים אבדו תקותם
והמהלה הולכת ומתנברת על בן המלך, ובלי ספק ינסו את רפאתו ואחר כל
הטענות האלה מה אני שואל מכם כי אם שתקח כל כנסיה וכל חברה ועדה
ספר אחד אשר בדעתי להוציאו כרך כרך לבדו, בכל חודש ספר אחר, למען
שלא אחיה עליכם למשא לעיין בו בעת הפנאי מעט מעט במשך החודש הזה
לפחות ולהוסיף לסתור ולבנות בדברי, וכל אחד מכם ישלח לי את דעתו
ואדפסנה בשמו בכרך השני, וע"י קיבוץ חכמים ושלם הספר כראוי ותעזרוני